

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Split, Gundulićeva 27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sutkinji Jeleni Lončar, u pravnoj stvari tužitelja: Damira Vukovića, OIB: 99229115602, Split, Savska 11, kojeg zastupaju punomoćnici Branko Čutura, Željko Lubina (po privremenom zastupniku odvjetniku Branku Čuturi), odvjetnici u Odvjetničkom društvu Lubina i Čutura j.t.d. u stečaju, Split, Gundulićeva 48. i Jelena Mandarić, odvjetnica iz Splita, Gundulićeva 48, protiv tužene: Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo Splitu, Gundulićeva 29, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 4. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Jelene Mandarić, odvjetnice iz Splita i zamjenika punomoćnika tužene Mateja Tolića, savjetnika u Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, 15. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju Damiru Vukoviću, OIB: 99229115602, iznos od 37,16 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 10. travnja 2020. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope HNB-a na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 %-tna poena, od 1. siječnja 2023. do 30. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 %-tna poena, a od 31. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 %-tna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine.

Za više traženo na ime potraživanja iznosa od 308,13 eura sa zateznim kamatama od 18. listopada 2011. do isplate, kao i za više traženo na ime potraživanja zateznih kamata na iznos od 37,16 eura od 18. listopada 2011. do 9. travnja 2020., tužbeni zahtjev odbija se kao neosnovan.

II. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju Damiru Vukoviću, OIB: 99229115602, iznos od 37,16 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 10. travnja 2020. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope HNB-a

na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 %-tna poena, od 1. siječnja 2023. do 30. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 %-tna poena, a od 31. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 %-tna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine.

Za više traženo na ime potraživanja iznosa od 308,13 eura sa zateznim kamatama od 11. studenoga 2011. do isplate, kao i za više traženo na ime potraživanja zateznih kamata na iznos od 37,16 eura od 11. studenoga 2011. do 9. travnja 2020., tužbeni zahtjev odbija se kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju Damiru Vukoviću, OIB: 99229115602, parnični trošak u iznosu od 120,51 eura sa zateznom kamatom koja teče od presuđenja, dakle od 15. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 %-tna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine.

Za više traženo na ime potraživanja troškova postupka u iznosu od 1.004,49 eura, zahtjev se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi, zaprimljenoj 30. siječnja 2024., tužitelj navodi da je protiv tužitelja pod brojem K 13/2018. vođen kazneni postupak pred Županijskim sudom u Splitu. Bio je optužen za kazneno djelo ubojstva iz članka 90. Kaznenog zakona/1997. te je presudom od 16. listopada 2018. pravomoćno oslobođen optužbe. U tom postupku tužitelj je bio u pritvoru/istražnom zatvoru 1240 dana, pa je od Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske zatražio da mu, na temelju članka 480. stavak 1. točka 1. Zakona o kaznenom postupku/1997., a prema propisu iz članka 25. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske, nadoknadi štetu koju je trpio za vrijeme dok je bio lišen slobode i dok se nalazio u istražnom zatvoru. Ministarstvo pravosuđa i uprave je u predmetu UP/I-702-03/20-01/52 dopisom od 2. veljače 2023. utvrdilo da je zahtjev tužitelja pravno osnovan te je tužitelju ponuđena isplata iznosa od 46.078,40 eura radi povrede prava osobnosti neosnovanim lišenjem slobode "s obzirom na trajanje uhićenja, narav i težinu kaznenog djela i ostale okolnosti slučaja". Taj iznos nije primjeren. Protivi tužitelja je vođen postupak pod sumnjom da je ubio svoju majku, državni organi (policija, državno odvjetništvo i sud) su javnost kontinuirano obavještavali o toj sumnji, kao i da je tužitelj to i učinio, premda je istina sasvim drugačija. Tužitelj je trpio povredu prava osobnosti prouzročenu neosnovanim lišenjem slobode u trajanju od 1240 dana jer je lišen slobode 9. veljače 2010. u 16,00 sati. Dan 17. listopada 2011. tužitelj je proveo u zatvoru, vrlo malo je spavao, bio je iscrpljen, slabo je jeo i trpio je duševne boli jer ga je tuženik osumnjičio da je ubio svoju majku, radi čega je zatražio isplatu iznosa od

345,29 eura na ime naknade štete zbog povrede prava osobnosti uz obrazloženje da mu je ponašanjem tuženika oduzeto pravo na slobodu, pravo na ugled, pravo na čast, pravo na dostojanstvo i pravo na uživanje u obiteljskom životu sa suprugom i kćeri. Lišenjem slobode tužitelju je i onemogućen rad, a radio je kao pomorac.

Predloženo je donošenje presude kojom će se tuženiku naložiti isplata iznosa od 345,29 eura sa pripadajućim kamatama.

1.1. U tužbi, zaprimljenoj kod ovoga suda pod poslovnim brojem Pn-567/2024. 31. siječnja 2024. tužitelj navodi sve isto što je navedeno u točki 1. obrazloženja, samo se zahtjev za naknadu štete odnosi za dan 10. studenoga 2011. kojeg je tužitelj proveo u zatvoru te potražuje isplatu iznosa od 345,29 eura sa pripadajućim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu, zaprimljenom 23. veljače 2024., tužena je prvenstveno istaknula kako uz tužbu nije priložena valjana punomoć za zastupanje tužitelja.

Nadalje, tužena se usprotivila tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te je istaknut prigovor zastare potraživanja tužitelja, jer je tužitelj u siječnju 2020. zaprimio odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I KŽ-679/2018. od 17. prosinca 2019., a tužba je podnesena 8. siječnja 2024., pa je za predmetnu tražbinu nastupila zastara, a na temelju članka 477. i članka 478. ZKP-a, u svezi sa člankom 238. Zakona o obveznim odnosima. Nadalje, nije sporno da se tužitelj nalazio u pritvoru od 9. veljače 2010. do 2. srpnja 2013. i da je u tužbi navedenom presudom Županijskog suda u Splitu, koja je potvrđena već spomenutom presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pravomoćno oslobođen optužbe.

U konkretnoj pravnoj stvari tužitelj potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti prouzročene neosnovanim lišenjem slobode za jedan (1) dan proveden u pritvoru te je pred ovim sudom podnio više desetaka tužbi kojima se na isti način i u istom iznosu traži naknada štete za svaki pojedini dan proveden u pritvoru, što se osporava jer takvo potraživanje ne može egzistirati kao samostalna cjelina, a jer se prilikom ocjene osnovanosti zahtjeva vodi računa o cjelokupnom trajanju neosnovanog lišenja slobode te se radi o zloupotrebi procesnih ovlaštenja. Tuženik se usprotivio i visini zahtjeva i tijeku zateznih kamata.

2.1. U odgovoru na tužbu u predmetu ovog suda pod poslovnim brojem Pn-567/2024. od 27. veljače 2024. tužena je ponovila sve navode iz odgovora na tužbu u predmetu Pn-542/2024., koji su navedeni u točki 2. obrazloženja presude.

3. Rješenjem ovog suda od 28. listopada 2024. predmetu pod poslovnim brojem Pn-542/2024. pripojen je predmet pod poslovnim brojem Pn-567/2024. radi zajedničkog raspravljanja te se postupak nastavio voditi pod jedinstvenim brojem Pn-542/2024.

4. Tijekom postupka izveden je dokaz pregledom i čitanjem spisa Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske Klasa: UP/I-702-03/20-01/52, ur.br. 514-05-02-02-2/01-23-06, spisa Županijskog suda u Splitu K-13/2018. (ovome spisu su priloženi preslikani dijelovi tih spisa te dijelovi koje dostavlja sam tužitelj), zahtjeva za naknadu štete od 10. travnja 2020, zapisnika s ročišta Općinskog suda u Splitu Pn-269/2023 od 26. rujna 2024. i Pn-321/2023., nalaza i mišljenja Psihijatrijska vještačenja dr. Sanja Batina iz predmeta ovog suda Pn-359/2024.

5. Punomoćnici stranaka su popisali parnični trošak.

6. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.
7. Među strankama sporna je osnovanost tužbenog zahtjeva.
8. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske štete radi neutemeljenog uhićenja i neosnovanog boravka tužitelja u istražnom zatvoru, a kako to i proizlazi iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske IKŽ-679/2018.-7. od 17. prosinca 2019. i to za 17. listopada 2011. i 10. studenoga 2011.
9. Među strankama nije sporno:
  - da je tužitelj bio optužen za kazneno djelo ubojstva svoje majke Ane Vuković po članku 90. KZ/1997.
  - da je tužitelj presudom Županijskog suda u Splitu pod poslovnim brojem K-13/2018. od 16. listopada 2018. oslobođen optužbi za kazneno djelo ubojstva
  - da je presuda Županijskog suda u Splitu pod poslovnim brojem K-13/2018. od 16. listopada 2018. potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem I KŽ-679/2018. od 17. prosinca 2019.
  - da je tužitelj u istražnom zatvoru proveo 1240 dana tj. od 9. veljače 2010. do 2. srpnja 2013.
  - da je tužitelj podnio zahtjev za naknadu štete Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske 10. travnja 2020, a na temelju članka 480. stavak 1. točka 1. Zakona o kaznenom postupku iz 1997. zbog neutemeljenog uhićenja i nezakonitog pritvora i članka 25. Ustava Republike Hrvatske prema kojem svatko tko je nezakonito bio lišen slobode ili osuđen ima pravo odštetu
  - da je punomoćnik tužitelja zaprimio oslobađajuću presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske 3. siječnja 2020., a sam tužitelj 9. siječnja 2020. (vidljivo i kroz e spis)
  - da je Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske vodilo predmet pod poslovnim brojem UP/I-702-03/20-01/52 tri godine
  - da je dopisom od 2. veljače 2023. Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske utvrdilo da je zahtjev tužitelja osnovan te mu je ponuđena isplata ukupnog iznosa od 46.078,40 eura, odnosno 37,16 eura po danu provedenom u zatvoru
  - da tužitelj nije prihvatio ponudu Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske uzimajući u obzir da je optužen za ubojstvo majke o čemu su mediji redovito izvještavali objavljujući njegove fotografije i podatke iz privatnog života
  - da je tužitelj tužbe podnio 30. siječnja 2024. i 31. siječnja 2024.
10. Sporno je:
  - je li potraživanje tužitelja zastarjelo
  - podredno, visina štete
11. Postupak za naknadu štete i ostvarivanje drugih prava neopravdano osuđenih ili neutemeljeno uhićenih osoba propisan je u ranijem Zakonu o kaznenom postupku/1997. u glavi XXX. s tim da su, na temelju članka 573. alineja 3. ZKP/2008., odredbe Glave XXX. ZKP-a 1997. i nadalje u primjeni do donošenja posebnog zakona. Prema članku 480. stavka 1. ZKP-a/1997., pravo na naknadu štete pripada, između ostalog, i osobi koja je bila u pritvoru, a nije došlo do pokretanja kaznenog postupka, ili je postupak obustavljen pravomoćnim rješenjem, ili je pravomoćnom presudom oslobođena optužbe ili je optužba odbijena.

Dakle, radi se o neutemeljenom boravku u pritvoru jer je na to ukazao konačni ishod kaznenog postupka, koji je završio donošenjem presude Županijskog suda u Splitu broj K-13/2018. od 16. listopada 2018. kojom se optuženi Damir Vuković oslobađa od optužbe.

11.1. Iz spisa Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske Klasa: UP/I 702-03/20-01/52 proizlazi da se tužitelj prije pokretanja ovog postupka 10. travnja 2020. obratio zahtjevom za mirno rješenje spora Ministarstvu pravosuđa, a kako je predviđeno člankom 495. stavak 2. ZKP-a/1997., čime je ispunjena procesna pretpostavka za podnošenje tužbe. U zahtjevu za mirno rješenje tužitelj je za svaki dan koji je proveo u pritvoru zatražio isplatu iznosa od 500,00 kuna, odnosno 66,36 eura, sa zateznom kamatom koja teče na svaki pojedini iznos od dana provedenog u pritvoru do isplate.

11.1.1. Neodlučno je što je tužitelj u zahtjevu za mirno rješenje spora zahtijevao manji iznos od zahtjeva postavljenog u ovoj parnici. Svrha i cilj postupka za mirno rješenje spora nije postavljanje pred stranke nerazumnih procesnih prepreka radi ostvarivanja prava u građanskom postupku, nego smanjenje sporova pred sudom u kojima je jedna od stranka Republika Hrvatska, a koju u takvim sporovima zastupa neovisno pravosudno tijelo Državno odvjetništvo. Isto je ovlašteno spor riješiti ako za to postoje uvjeti mirnim putem sklapanjem nagodbe koja ima svojstvo ovršne isprave, koja je izjednačena u svojoj snazi sa pravomoćnom presudom. Tako se izjasnio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi Rev-285/2024. od 15. svibnja 2024. u odnosu na primjenu članka 186a ZPP-a. Iz navedenog razloga, u situaciji kada nije došlo do mirnog rješenja spora tužitelj može postaviti tužbeni zahtjev koji se temelji na istoj činjeničnoj osnovi i u višem iznosu od zatraženog u mirnom postupku. Naime, u konkretnom slučaju postoji identitet zahtjeva za mirno rješenje spora. U protivnom, kada bi se ocijenilo da ne postoji identitet spora zbog pretjeranog pravnog formalizma došlo bi do povrede prava na pristup sudu, a do koje povrede dolazi kada postupovna pravila zbog pretjeranog pravnog formalizma prestanu služiti ciljevima pravne sigurnosti i pravilnog djelovanja pravosudnog sustava i počinju predstavljati prepreku za odlučivanje o osnovanosti zahtjeva (u tom smislu i Esim protiv Turske, presuda od 17. rujna 2013., broj zahtjeva 59601/09).

12. Treba reći da se prema odredbama Zakonu o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 110/1997., 27/1998., 58/1999., 112/1999., 58/2002., 143/2002. i 115/2006.; dalje: ZKP/1997). i to članak 358. stavak 4. kao i ZKP/2008. (članak 458. stavak 5.) presuda u kaznenom postupku obvezno dostavlja i branitelju i okrivljeniku, a ne samo punomoćniku kao u parničnom postupku. S obzirom da je branitelj okrivljenika presudu VSRH I KŽ-679/2018. od 17. prosinca 2019. zaprimio 3. siječnja 2020., a sam tužitelj kao okrivljenik 9. siječnja 2020., prvi dan početka zastarnog roka iz članka 477. stavak 1. ZKP/1997. jest 10. siječnja 2020.

12.1. Člankom 477. stavak 1. ZKP/1997. propisano je da pravo na naknadu štete zastarijeva za tri godine od dana pravomoćnosti prvostupanjske presude kojom je okrivljenik oslobođen optužbe ili kojom je optužba odbijena, odnosno pravomoćnosti prvostupanjskog rješenja kojim je postupak obustavljen, a ako je u povodu žalbe rješavao viši sud - od dana primitka odluke višeg suda.

Člankom 477. stavak 2. ZKP/1997. propisano je da se oštećenik prije podnošenja tužbe za naknadu štete dužan obratiti sa svojim zahtjevom Ministarstvu pravosuđa radi postignuća nagodbe o postojanju štete te vrsti i visini naknade.

12.1.1. Tužitelj je odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj KŽ-679/2018. od 17. prosinca 2019. zaprimio 9. siječnja 2020. te je 10. travnja 2020. podnio zahtjev za mirno rješenje spora, tj. postupio je u skladu sa člankom 477. stavak. 2. ZKP/1997.

12.2. Člankom 478. stavak 1. ZKP propisano je da ako zahtjev za naknadu štete ne bude prihvaćen ili o njemu ne bude odlučeno u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva, oštećenik može kod nadležnog suda podnijeti tužbu za naknadu štete.

Člankom 478. stavak 2. ZKP/1997. propisano je da dok traje postupak iz stavka 1. ovog članka ne teče zastara predviđena u članku 481. stavku 1. ovoga Zakona.

12.3. Člankom 238. stavak 2. Zakona o obveznim podnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023. i 155/2023; dalje: ZOO/2025.) propisano je da ako je zastara počela teći prije nego što je nastao uzrok koji je zaustavio njezin daljnji tijek, ona nastavlja teći kad prestane taj uzrok, a vrijeme koje je isteklo prije zastoja računa se u zakonom određeni rok za zastaru.

12.4. Dakle, članak 478. stavak 2. ZKP/1997. jasno propisuje da podnošenje zahtjeva za mirno rješenje spora ima za posljedicu zastoj zastarijevanja, a koje su posljedice zastoja na računanje rokova zastare propisuje citirani članak 238. stavak 2. ZOO. Slijedom tih odredbi proizlazi da zastarijevanje koje je počelo teći prije nego je tužitelj podnio zahtjev za mirno rješenje spora, a koji je zahtjev zaustavio daljnji tijek zastare, nastavilo je teći po proteku tri mjeseca od podnošenja zahtjeva (ovakvo pravno shvaćanje zauzeto je u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revr 1081/13-2 od 3. siječnja 2017. i odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-660/2024 od 15. svibnja 2024.). U okolnostima konkretnog slučaja to znači da je zastara počela teći 10. siječnja 2020. (dakle, prvog slijedećeg dana od kada je tužitelj osobno zaprimio odluku kojom je pravomoćno oslobođen optužbe), do zastoja zastare došlo je 10. travnja 2020. (kada je tužitelj podnio zahtjev za mirno rješenje spora) i zastara je nastavila teći 10. srpnja 2020. (nakon što je protekao rok od 3 mjeseca iz članka 478. stavak 1. ZKP/1997.). Prema tome, zastara je nastupila 10. travnja 2023. (uzimajući u obzir i rok od 3 mjeseca koji je protekao prije nego što je nastupio zastoj zastare), a tužitelj je tužbe podnio 30. siječnja 2024., odnosno 31. siječnja 2024.

12.5. Međutim, kako nije sporno da je tuženik dopisom od 2. veljače 2023. djelomično priznao zahtjev, odnosno dug tužitelja za iznos od 37,16 eura po danu, to je za taj iznos, sukladno članku 240. stavak 1. ZOO, nastupio prekid zastare, koja je ponovno počela teći od dana priznanja, dakle od 2. veljače 2023. (članak 245. stavak 2. ZOO), pa za taj iznos od 37,16 eura po danu tražbina tužitelja nije zastarjela i taj iznos je dosuđen tužitelju. Naime, priznanje duga u smislu članka 240. ZOO-a mora biti jasno i nedvosmisleno i u pogledu osnove i u pogledu visine, odnosno mora biti takvo da se njime na nedvosmislen način očituje dužnikova volja da prizna dug, što podrazumijeva da iz priznanja mora biti jasno vidljivo o kojem je dugu riječ, visina duga i spremnost da se dug podmiri, a kojim pretpostavkama je u konkretnom slučaju udovoljeno.

12.6. Iz citiranih odredbi proizlazi da zastarijevanje koje je počelo teći prije nego je tužitelj podnio zahtjev za mirno rješenje spora, a koji je zahtjev zaustavio daljnji tijek zastare, nastavio je teći po proteku tri mjeseca od podnošenja zahtjeva jer je prema

članku 478 ZKP/1997. nakon proteka tromjesečnog roka tužitelj bio ovlašten podnijeti tužbu za naknadu štete. Sama činjenica da u roku od tri mjeseca nadležno ministarstvo nije odgovorilo na podneseni zahtjev za naknadu štete, već je odgovor uslijedio dvije godine i devet mjeseci kasnije, ne može se tumačiti na način da je za cijelo to vrijeme trajao zastoj zastare jer je tužitelj imao mogućnost podnijeti tužbu nakon proteka tri mjeseca. Kad bi se primijenilo suprotno shvaćanje, u slučaju nedobivanja odgovora Ministarstva zastara nikada ne bi nastavila teći pa onda nikad ni ne bi mogla nastupiti, što je neprihvatljivo.

13. Tužitelju pripadaju zatezne kamate na dosuđeni iznos od 37,16 eura prema članku 1103. ZOO-a od dana kada je postavljen zahtjev za mirno rješenje spora dakle od 10. travnja 2020. do isplate s obzirom da tužena nije isplatila novčani iznos od 37,16 eura, po stopi propisanoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a

14. Ističe se da je ovakav pravni stav zauzet i u slijedećim odlukama Županijskih sudova u Republici Hrvatskoj: Županijskog suda u Šibeniku (odluke GŽ-385/2025. od 15. listopada 2025., GŽ-384/2025. od 21. kolovoza 2025., GŽ-311/2025. od 23. srpnja 2025.), Županijskog suda u Zadru (GŽ-692/2025. od 23. srpnja 2025., GŽ-450/2025. od 17. srpnja 2025., GŽ-221/2025. od 29. listopada 2025., GŽ-710/2025. od 26. rujna 2025., GŽ-494/2025. od 2. rujna 2025., GŽ-4887/2025. od 11. srpnja 2025.), Županijskog suda u Varaždinu (GŽ-673/2025. od 23. rujna 2025.), Županijskog suda u Osijeku (GŽ-1475/2025. od 15. rujna 2025., GŽ-1320/2025. od 2. srpnja 2025., GŽ-1106/2025. od 9. lipnja 2025., GŽ-1287/2025. od 30. listopada 2025., GŽ-1320/2025. od 2. srpnja 2025., GŽ-1249/2025. od 6. listopada 2025., GŽ-1231/2025. od 12. rujna 2025., GŽ-2400/2025. od 10. prosinca 2025.), Županijskog suda u Puli (GŽ-114/2025. od 23. rujna 2025., GŽ-1595/2025. od 8. siječnja 2026., GŽ-1438/2025. od 1. prosinca 2025., GŽ-395/2025. od 10. rujna 2025., GŽ-1004/2025. od 29. prosinca 2025., GŽ-926/2025. od 8. prosinca 2025., GŽ-902/2025. od 19. listopada 2025.), Županijskog suda u Rijeci (GŽ-1648/2025. od 8. prosinca 2025.), Županijskog suda u Bjelovaru (GŽ-925/2025. od 29. prosinca 2025., GŽ-617/2025. od 24. listopada 2025., GŽ-562/2025. od 5. studenoga 2025., GŽ-534/2025. od 5. studenoga 2025., GŽ-617/2025. od 24. listopada 2025. , GŽ-1037/2025. od 27. studenoga 2025.), Županijskog suda u Velikoj Gorici (GŽ-740/2025. od 22. kolovoza 2025., GŽ-564/2025. od 4. rujna 2025., GŽ-281/2025. od 7. travnja 2025.), Županijskog suda u Vukovaru (GŽ-414/2025. od 26. kolovoza 2025.), Županijskog suda u Karlovcu (GŽ-365/2025. od 17. lipnja 2025., GŽ-364/2025. od 18. lipnja 2025., GŽ-363/2025. od 19. kolovoza 2025.).

15. Ovdje se napominje da je iznos koji je dosuđen tužitelju isključivo dosuđen uvažavajući sve navedeno pod točkom 12. obrazloženja ove presude (tj. djelomično uvažavajući prigovor zastare i iznos koji je tužena priznala), dok sud smatra da je po svojoj visini dosuđeni iznos daleko ispod stvarne štete koju je tužitelj pretrpio u smislu članka 1100. ZOO-a te članka 19. stavak 1. i 2. ZOO-a. Naime, iz odluka priloženih spisu Županijskog suda K-13/2018. proizlazi da je istražni zatvor protiv tužitelja bio nezakonito određen, dok iz dostavljenog zapisnika ovog suda Pn-269/2023. od 26. rujna 2024. i Pn-321/2023. od 22. listopada 2024. koji sadržava iskaz tužitelja Damira Vukovića proizlazi da su uvjeti boravka u pritvoru bili izrazito loši s obzirom na skučenost ćelija te broju osoba koje bi ovdje bile smještene, a s obzirom na težinu i specifičnog kaznenog djela koje se tužitelju stavljalo na teret (bio je optužen da je ubio vlastitu majku) te medijsku popraćenost suđenja kao i ponašanja okoline (proizlazi iz iskaza svjedoka danih tijekom kaznenog postupka), da se isti tijekom boravka u

istražnom zatvoru nalazio u izrazito teškom psihičkom stanju (npr. na zapisniku Pn-269/2023. se navodi da tužitelj nije noćima spavao, da je plakao, nije mogao jesti, da je bio tužan, potišten i deprimiran, nije mu bilo ni do čega, izgubio je kontakt s rodbinom jer su uglavnom svi, pa i njegov brat, povjerovali onome što se pisalo u novinama i drugim medijima). Iz iskaza tužitelja danog u drugom postupku te činjenice da je isti nevin u istražnom zatvoru proveo 1240 dana jasno proizlazi i kako se čitava ova situacija nepovoljno odrazila na njegov privatni život budući je u vrijeme lišenja slobode imao 46 godina, bio u naponu snage, zaposlen, bio u braku, imao kćerku dok mu je sada život uništen, prati ga stigma ubojice te nema kontakata s dijelom obitelji. Dr. Sanja Batina je u svom pisanom nalazu i mišljenju navela da je tužitelj pretrpio duševne boli zbog povrede časti i ugleda, da je imao nesenice, socijalno povlačenje, izbjegavanje kontakta s okolinom, stigme, gubitak sigurnosti, strahove. Dakle, neosnovano zadržavanje u istražnom zatvoru odrazilo se na psihički život tužitelja i nanijelo mu duševne patnje, što predstavlja neimovinsku štetu koju bi trebalo nadoknaditi odgovarajućom satisfakcijom.

Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja ovaj sud je prihvatio tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete u čitavom dijelu u kojem je tužena priznala tužbeni zahtjev budući jedino do ove visine zahtjev nije u zastari, držeći nesumnjivo dokazanim da je tužitelj pretrpio štetu tako dugim neosnovanim lišenjem slobode što će zasigurno ostaviti duboke i trajne rane i posljedice na njega i uvelike utjecati na kvalitetu njegova života.

16. Odluka o parničnom trošku donesena je u skladu sa člankom 154. stavka 2. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 26/1991., 34/1991., 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 84/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023.; dalje: ZPP-a) i u skladu s Odvjetničkom tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Iz navoda odgovora na tužbu proizlazi da je tužena osporavala kako osnovu tako i visinu tužbenog zahtjeva. Tužitelj je s osnovom tužbe uspio u cijelosti dok je u pogledu visine uspio 10,76% pa je njegov uspjeh 55,38%, dok je uspjeh tuženice 44,62%. Kada se od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzme postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, to je tužitelj uspio u omjeru od 10,76% te mu razmjerno uspjehu pripada pravo na trošak primjenom članka 154. stavak 2. ZPP.

Tužitelj ima pravo na trošak sastava zahtjeva za mirno rješenje spora u visini od 50 bodova, za sastav 2 tužbe po 50 bodova (sukladno vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzimanja svake radnje), za zastupanja na ročištu od 3. rujna 2025. i 4. svibnja 2026. po 50 bodova, za sastav podneska od 18. ožujka 2024. 50 bodova, dakle ukupno iznosi 300 bodova što pri vrijednosti boda sa paušalom od 2,00 eura daje iznos od 600,00 eura. Na navedeni iznos treba pridodati 25 % PDV-a u iznosu od 150,00 eura, odnosno ukupno 750,00 eura. Od iznosa od 750,00 eura tužitelju pripada 10,76% ili 80,70 eura.

Tužitelju pripada i trošak sudske pristojbe 2 tužbe u iznosu od po 13,27 eura i pristojbe presude koja će nastati u iznosu od 13,27 eura sukladno Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj: 37/2023.), tako da ukupan trošak tužitelja iznosi 120,51 eura, dok je za više traženih 1.004,49 eura, zahtjev je odbijen kao neosnovan.

Nije priznat trošak zastupanja na ročištu od 18. veljače 2026. jer je isto odgođeno zbog neosnovanog podnošenja zahtjeva za izuzeće, trošak za sastav žalbe jer ista ne prileži spisu niti trošak sastav drugog podneska jer osim što je zahtjev

neodređen podnesci koji prileže spisu, a nisu priznati tužitelji, nisu bili nužni za vođenje postupka.

17. U odnosu na prigovor tužene da je tužitelj zastupan u ovome predmetu temeljem nevaljane punomoći, za istaći je da spisu prileži opću punomoć od 27. ožujka 2024. kojim ovlašćuje odvjetnike Željka Lubinu, Branka Čuturu i Jelenu Mandarić da ga zastupaju u svim predmetima.

17.1. Nadalje, treba kazati kako su člankom 95. ZPP-a određena ovlaštenja punomoćnika u parnici ako mu je stranka izdala punomoć za vođenje parnice, dok je člankom 97. propisana forma punomoći koju stranka izdaje te je u stavku 3. određeno da sud može, ukoliko posumnja u istinitost pisane punomoći, rješenjem odrediti podnošenje ovjerene punomoći.

17.1.1. Iz pisane punomoći koja je dostavljena uz tužbu proizlazi da je izdana 31. ožujka 2023. za zastupanje tužitelja u postupku za naknadu štete koju je tužitelj zatražio u postupku broj UP/I-702-03/20-01/52 od Ministarstva pravosuđa i uprave RH. Predmetni postupak za naknadu štete jedan je od postupaka u kojima je tužitelj ustao tužbom radi naknade štete za jedan dan proveden u istražnom zatvoru, a nakon što se obratio zahtjevom Ministarstva pravosuđa i uprave RH, koji je zahtjev zaprimljen 10. travnja 2020. te mu je dodijeljena klasifikacijska oznaka UP/I-702-03/20-01/52. Kako se radi o predmetu naknade štete koji je proizišao nakon obraćanja nadležnom Ministarstvu, ocjena je ovog suda da jer riječ o valjanoj pisanoj punomoći i da nema nikakvih razloga temeljem kojih bi sud posumnjao u istinitost pisane punomoći, sve pozivom na članak 89., 89.a i 95. ZPP-a.

18. Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja iz podneska od 18. ožujka 2024. za saslušanjem svjedoka Iris Vuković, Jerka Kosora, za pribavu podataka od zatvora u Splitu te za provođenje vještačenja po vještaku psihologu, a pozivom na članak 461. a ZPP-a.

Sve da tužitelj i nije prekludiran za predlaganje novih dokaza, s obzirom na djelomičnu osnovanost prigovora zastare, kako je to detaljno izneseno, provođenje istih bi bilo suvišno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari te bi iz navedenog razloga bili i odbijeni.

19. Odluka o zateznim kamatama donesena je u skladu sa člankom 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022. i 155/2023.; dalje ZOO) i u skladu s Uredbom o izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 156/2022.).

20. Slijedom iznesenog, odlučeno je kao u izreci.

Split, 15. svibnja 2026.

SUTKINJA

JELENA LONČAR

PRAVNA POUKA:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se rješenje objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava rješenja obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se rješenje objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava rješenja obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- pun. tužitelja
- ODO
- u spis

Broj zapisa: **9-30888-0a508**

Kontrolni broj: **0a85a-00651-157dc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.